

SAKHUMZI

Children's Care Centre, Sydafrika

Amelias Vänner plusgiro 4146312-6 / bankgiro 356-1529

Nyhetsbrev 17 maj 2015

Kära Ameliavänner!

Talade med Amelia igår och hon lät glad och lugn men berättade sedan att hon varit mycket sjuk och fått flytta till sin syster för att få lugn och ro. Till sin glädje fick hon då uppleva hur alla hennes "ungdomar" och övrig personal tog över ruljangsen både på Sakhumzi och Ekukhanyeni utan några svårigheter.

"Förut kunde de komma till mig och gnälla och klaga men det är som om dem har vuxit i och med detta. Jag förstår att jag nog tagit på mig för mycket, som man gör som mamma, och det har hindrat dem från att ta ansvar. Nu vill de göra allt för att jag inte skall oroas och jag känner mig så älskad. I feel a great change in me."

Det som vi oroar oss för, hur kommer det att gå den dag Amelia inte längre orkar, har nu blivit verklighet? Fast egentligen har hon inte deltagit i själva arbetet på länge utan mest som rådgivare och den som mött besökare etc. Detta kommer hon ju fortsatt göra men hon behöver tid för sig själv så ett eget boende är nog förestående.

Vi har många gånger undrat över hur hon överhuvudtaget kunnat tänka och återhämta sig i den stojiga miljön.

Barnen på Sakhumzi är friska och glada och livet fortsätter som vanligt. Men nu kommer en period då besöken inte blir så många utan det blir Amelias vänner som får stötta mer med pengar till uppvärmning, något roligt för barnen med mera.

Skolbygget har inte gått så fort som vi önskat och New Hope är liksom vi mycket besvikna. Förhoppning finns dock om att det blir klart innan vintern.

Något som efter "sju sorger och åtta bedrävelser" tycks komma till stånd är grönsakslanden. Amelia berättade att en man kom förbi en dag och

frågade om han kunde få hjälpa till med arbetet. Det visade sig att han hade mycken erfarenhet och många gånger när han passerat tänkt att här skulle man kunna göra mycket mer.

Så nu får Veronica som vi hjälpt med kurs, gödsel mm. också en villig trädgårdskar. De har satt ut småplantor av många sorter och snart blir det skördedags.

Amelia blev glad över att veta att det finns pengar kvar hos Abalimi för ytterligare inköp.

Jag har tidigare citerat några rader ur Stefan Einhorn's bok Medmänniskor, men med allt som händer i världen kan det vara bra att påminnas.

”Det har visats att vi faktiskt njuter av att göra gott för andra. Forskning med så kallad magnetkamera har påvisat ett intressant fenomen som äger rum i våra hjärnor när vi till exempel bestämmer oss för att donera pengar till välgörande ändamål. Då aktiveras nämligen belöningscentrum i hjärnan som är kopplat till upplevelser av njutning. Detta så kallade mesolimbiska system blir stimulerat av bland annat god mat, sex och narkotika – OCH av att vi gör något gott för medmänniskor som vi inte känner. Det har också visat att denna region i hjärnan blir mer stimulerad av att vi ger en gåva än att vi får en.”

Bifogat finner ni några foton.

Med de varmaste hälsningar
från styrelsen/Barbro